

prometió a los trabajadores una cosa, que fue el *conseller* Marzà, luego: a) el *conseller* de Compromís, Vicent Marzà, engañó a los trabajadores prometiéndoles algo que no podía cumplir.

Y es que al final yo creo que usted no debería aprender las peores virtudes de sus compañeros de gobierno, que aparte de trabajar menos que el sastrer de Tarzán, han aprendido las virtudes del escapismo de este último a la hora de responder.

Entonces, mi pregunta –dado el escaso tiempo que nos queda a usted y a mí– es: por qué la *conselleria*, la *conselleria*, la *conselleria* se comprometió a aplicar este convenio, incluso con efectos retroactivos –eso no lo he hecho yo ni lo ha hecho usted, lo ha hecho el señor Marzà– cuatro días antes de las elecciones. ¿Y cuáles eran las previsiones presupuestarias que hacían viable la aplicación de ese convenio en abril de 2019, antes de las elecciones y no ahora? ¿La dimisión del secretario autonómico tiene algo que ver?

Y al final, que es lo que nos interesa, porque al final lo que queremos es que todos los trabajadores de las universidades de la Comunidad Valenciana tengan el mismo convenio y no cada una haga lo que quiera.

¿Cuándo se va a convocar una reunión entre sindicatos, *conselleria* y las universidades para solucionar el problema? Ya que no lo ha hecho el señor Marzà, le pedimos lo que haga usted, señora Pascual.

Pero, insisto, está claro que con su explicación ha dejado claramente que es el señor Marzà el que ha incumplido en los pagos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar continuïtat en la resposta, té la paraula l'honorable consellera.

La senyora consellera d'Innovació, Universitats, Ciència i Societat Digital:

Señor Llopis, qué hacemos con la situación del convenio: a) busquemos soluciones; b) busquemos culpables. Busquemos soluciones. Por lo menos, esa es mi opción.

Efectivamente, con respecto a otras comunidades autónomas, existe un agravio comparativo porque ellas firmaron ese convenio previamente esa prórroga de los presupuestos generales del Estado. Como esa no es nuestra situación, pues yo me he trasladado, he hablado con el ministro, en la Conferencia general de política universitaria, he podido hablar con él, le he trasladado el problema y le he agradecido mucho su implicación, tenemos una hoja de ruta para encontrar la solución, trasladar el problema al Ministerio de Hacienda y buscar la forma de quitar, eliminar esa limitación del 0,3 %.

Como le digo, yo voy a buscar una solución. Usted si quiere buscar los culpables, haga lo que quiera. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 253, formulada per la diputada Graciela Ferrer, del Grup Parlamentari Compromís, a la consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica sobre les ajudes al sector agrari.

La senyora Ferrer Matvieychuc:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyora consellera.

Després d'haver escoltat el catastrofisme d'aquella bancada, que per cert durant els vint anys que van governar la Comunitat Valenciana el que van fer va ser desmuntar el sector agrari valencià, (*aplaudiments*) el que van fer va ser promoure l'envelliment al camp, el que varen fer va ser política d'especulació i de moneda de canvi del sector agrari valencià, el que varen fer va ser desinvertir en l'IVIA, el que varen fer va ser retallar en més del 60 % els pressupostos per a medi ambient i per a agricultura i ara vénen donant lliçons del que vosté té de fer.

Jo el que volia preguntar-li és: tenint en compte la situació que venim arrossegant de precarietat, de crisi del sector agrari valencià, però que també és una crisi a nivell estatal i a nivell europeu, de la necessitat de revitalitzar l'agricultura, la ramaderia i també la pesca per a conserva el nostre territori, per a tindre assegurada una alimentació sana i de qualitat, perquè la gent que viu del treball al camp pugui viure dignament com treballa dignament tots els dies, doncs el que volia preguntar-li és quines mesures està prenent la seua conselleria, està prenent vosté en relació amb aquesta situació, en relació amb les reivindicacions del sector agrari valencià, que té molts reptes.

Té reptes estructurals derivats de molts anys de no política o d'antipolítica agrària practicada pels governs del Partit Popular, té problemes i té reptes en relació amb la modernització, amb la innovació. També té reptes en relació amb la comercialització perquè eixe treball que se fa al camp siga rendible i la gent pugui viure al seu entorn i pugam continuar tenint eixos serveis no sols directes d'aliments de bona qualitat, sinó també els serveis ecosistèmics que ens brinda el sector agrari.

Els reptes que suposa també la política neoliberal en relació amb els tractats internacionals que vegem que dia sí dia també amenacen la pràctica de l'agricultura mediterrània, de l'agricultura periurbana, que és característica del nostre territori, que és una gran riquesa, que ens diferencia a nivell mundial com a societat.

Em consta que des del seu departament, sense fer soroll, sense bombo i plateret, s'estan fent moltes coses. I un poc

volia preguntar-li: quines mesures s'han pres en termes d'ajudes de suport al sector agrari al llarg d'estos mesos de 2020 i estan previstes per a este any 2020.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable consellera Mollà.

La senyora consellera d'Agricultura, Desenvolupament Rural, Emergència Climàtica i Transició Ecològica:

Bé. Gràcies, senyora Ferrer.

Una de les coses que m'està pareguent més greu és que el sector agrari i ramader ha situat el debat, però me pareix que ells han situat el debat i han parlat precisament dels estaments i les diferents actuacions que s'han d'emprendre en les àrees, diguérem, competencials, o quins són els problemes, i els han graduat segons quins són els problemes. I després m'adone que no se traslladen eixes dimensions en la seua totalitat, per això de buscar culpables, com deia la consellera Pascual.

Sincerament, li fem un flac favor al sector agrari i ramader si no parlem de la totalitat de la problemàtica i no decidim quines són les mesures a fer no solament en l'àmbit competencial de la Comunitat Valenciana, sinó en tot allò on hem de ser coherents si de veritat defensem els interessos de l'agricultura i la ramaderia valenciana.

Quina és la nostra responsabilitat? Ordenar les actuacions. Saben vostés que nosaltres tenim les nostres pròpies debilitats. Tots hem parlat del sistema minifundista i, per tant, la llei d'estructures és una ferramenta vàlida normativa que se va fer l'anterior període i que ha de ser executiva, és a dir, en ordres que se posen a disposició dels agricultors per a fer el desenrotllament de la llei. I això és una de les màximes prioritats.

Però qualsevol podria pensar: «Bé, açò és simplement estructures.» No. No solament és poder posar a disposició bancs de terres per a poder fer estes estructures més fortes i més amples, sinó el contingut de les estructures. I per això moltes de les ordres, ja siga de millores de regadiu, de cultius, de diversificació de cultius, etcètera, tot això el que fa és replenar estructures, que és quasi tan important com tindre estructures fortes.

Per tant, situem. Estructuralment tenim com fer més potents les nostres estructures, perquè són dèbils en l'actualitat, i dintre de les estructures enfortir-les, fer-les més eficients, fer-les més rendibles, fer-les més sostenibles també, etcètera, etcètera.

Bé. Després tenim la part de promoció. És a dir, durant molts anys s'ha renunciat a fer res de promoció. I això no solament

és una campanya, que les hem fet. Avui hi havia algú que deia: «¡Ay!, en França es que promocionan tal.» No se deu adonar que és que a França s'han plenat els autobusos amb cítrics valencians per una campanya que ha fet este govern, que feia anys que no s'invertia ni un cèntim del període del Partit Popular en promoció.

Però no solament és això, és intentar ajudar-los perquè tinguen major competitivitat, lògicament, en una competència, que eixe és un dels grans estaments dels quals hem de parlar, la competència que hi ha actualment. I, per tant, promocionar, donar-li marca, donar-li qualitat, en un moment on també hi ha molta massa crítica disposada a pagar adequadament els productes d'alta qualitat que fem els valencians i valencianes. Aprofitem també el moment per a situar els nostres productes vinculant-los a una alta qualitat.

Tenim innovació, irrenunciable. No solament l'IVIA. Escolte, és que el govern del primer Botànic se va trobar un IVIA amb la meitat dels investigadors. Per a fer mal en un centre d'investigació, això se fa aixina. *(Fa soroll amb els dits)* Per a recuperar un centre d'investigació, això és molt dur i fa falta molt de temps, molta inversió i molta paciència, perquè la paciència és la mare de la ciència, senyories. I no volen vostés que recuperem el que va destrossar el PP fent aixina *(fa soroll amb els dits)* en un tres i no res. Ara ja tindrem el cent per cent dels investigadors en l'IVIA i, per tant, podrà ser de veritat el centre referent que va ser un dia i que va perdre per culpa de les retallades del Partit Popular.

I després, com li deia, estaments. Estem en un moment, un context primordial per a l'agricultura valenciana: el debat de la política agrària comuna a partir de 2020. I miren, aquí tenim debilitats. Què volem? Valencianitzar la PAC. Per això caldrà intentar estar present en tots els debats i incloure i posar-nos d'acord en el sector sobre què significa valencianitzar la PAC.

Però després també tenim una altra debilitat, i és, senyories, hi ha un debat seriós que haurem d'estar fent seguiment, perquè això pot perjudicar negativament a l'agricultura i a la ramaderia valenciana, i és de quins fons van a estar vinculats la PAC. I no solament perquè se vullga detraure fons de la PAC, sinó perquè Espanya passa a una altra posició en el moment en què Regne Unit ha eixit de la Unió Europea.

I, per tant, anem a passar a una posició de ser contribuents nats, amb la qual cosa tenim, podríem dir, una possible doble retallada de fons de la PAC. Això pot ser dramàtic? Sí. I, per tant, el que hem de fer és intentar previndre i tindre governs, en este cas, l'estatal, que és qui fa eixa interlocució com a estat membre dintre de la Unió Europea, un govern que li digam clarament què és valencianitzar la PAC i que de la PAC volem que visquen els agricultors i els ramaders valencians.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem a la pregunta número 189, formulada pel diputat Jose María Llanos Pitarch, del Grup Parlamentari